

aftalerne, gøre dem mere forpligtende og mere effektive og destruere atomare, bakteriologiske og kemiske våben og forhindre spredning af dem.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg vil gerne takke Socialdemokratiets ordfører for tilslutningen til ESDP. Det er ikke noget nyt, men jeg synes alligevel, det er vigtigt, at vi får slået fast, at den del også er vigtig.

Kl. 16.20

Både hr. Villy Søvndal og hr. Mogens Lykkesoft var inde på problemerne med dokumentet, der er udarbejdet af Rusland og USA om nedrustningen. Jeg havde fornøjelsen af at overvære Lucas Fischers tale i State of Departement i Washington den 29. januar, hvor han fortalte om våbenkontrol og sagde, at de aftaler, man nu priser så meget, og som er baseret på tillid, kan man ikke bruge til noget. De er jo reelt baseret på, at man talte, hvor mange missiler der var, og hvor mange ubådsfremdriftsmuligheder der var, og så gangede man med, hvor mange sprænghoveder der nogenlunde kunne være, og så havde man et overblik.

Jeg synes, man bør forholde sig til de ting, og jeg synes også, man skal passe på med at pege fingre ad USA's vilje til at rykke terrorismen op med rode og vilje til at betale for det, når det er sådan, at vi i Europa reelt ikke har noget svar på den sikkerhedspolitiske udfordring, vi har fået.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Holger Gorm Petersen.

Holger Gorm Petersen (DF):

Da Dansk Folkepartis forsvarsordfører, hr. Peter Skaarup, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne forelægge Dansk Folkepartis holdning til NATO's udvikling.

NATO står over for en skillevej, hvor forsvarsalliancen i de nærmeste år må foretage omstruktureringer af vidtrækkende betydning. Forleden kom der et signal fra USA's regering om, at NATO-medlemslandene i de langsigtede strategier måtte sadle om fra den situation, vi kendte ved NATO's stiftelse, og som vi kendte under den kolde krig, altså en forsvarssituation, der var bygget op om truslen fra de daværende Warszawaagtlande, som var styret af Sovjetunionen.

På en måde var truslen dengang til at tage og føle på. Der var faste og velbevogtede grænser, som skilte dem og os, og vi vidste, hvor fjenden stod, vi vidste, hvad han kunne, og vi vidste i stor udstrækning, hvad der var fjendens hensigter. For NATO var det derfor muligt at tage de nødvendige forholdsregler. Alliancen havde en klar plan for, hvordan der skulle reageres, såfremt den kolde krig blev til en rigtig krig, ligesom hvert land præcis var klar over, hvilken opgave der skulle løses.

To dramatiske begivenheder, Murens fald og terrorangrebet i New York, ændrede NATO's og dermed også Danmarks forsvarssituation. Glædeligvis er vore tidligere dødsfjender i den daværende østblok nu blevet vore venner, og i dag eksisterer der et godt forsvarssamarbejde mellem de tidligere blokke. Vi kan også være tilfredse med, at russerne i forbindelse med terrorangrebet mod Amerika har vist ubrydelig solidaritet med NATO i kampen mod terrorismen.

I dag er det store spørgsmål for Danmark, om vi har de midler, der skal til, for at også vi kan gøre vores indsats i denne kamp. For Dansk Folkeparti er der ingen tvivl om, at vi ikke på nogen måde må svække vort konventionelle forsvar, men snarere styrke det, og at vi samtidig markant må forøge bevillingerne til den deciderede terrorbekæmpelse på samme måde, som eksempelvis Norge har valgt at gøre det.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at Danmark må følge trop og gøre den indsats, der forventes af USA og af vore andre allierede. Vi må sikkerhedspolitisk sætte al vor lid til NATO, NATO skal forblive det centrale forum for solidaritet og forpligtende sikkerhedspolitik, og den nødvendige udvidelse af medlemstallet, bl.a. med de tre baltiske lande, skal blive en realitet.

Helge Adam Møller (KF):

Enkelte har i de sidste par år spået, at NATO vil blive visne bort. Det husker jeg også der var nogle, der gjorde i 1956 efter Suezkrisen og i 1989 efter Murens fald, men sådan går det ikke. I virkeligheden har NATO jo aldrig haft mere travlt.

NATO har mange fredsbevarende aktioner på Balkan. NATO er i fuld gang med at forhandle og tilpasse sig sit nye forhold til EU og til det europæiske forsvarssamarbejde, så sent som sidste forår måtte NATO gribe ind med soldater i Makedonien for at forhindre endnu en borgerkrig på Balkan, og som udenrigsministeren nævnte, underskriver NATO og Rusland i mor-